

Arrest

nr. 281 630 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpssteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Teheran en beschikt over de Iraanse nationaliteit. Uw familie langs moederskant behoort tot de Gonabadi Dervish en u groeide op in deze context. U had geen geloof, maar nadat u vijf jaar geleden een ongeval had en bad om hier ongeschonden uit te komen, besloot u om Dervish te worden. De broederschap, liefde, vrede, tegenstand tegen het principe van de velayat-e faqih ('de regering van de opperste jurist', i.e. de Opperste Leider) en de kennis van God trokken u aan. Drie jaar geleden begon u actief deel te nemen aan de Dervish activiteiten. U had het idee om bij u thuis bijeenkomsten te organiseren omdat de Dervish geen plekken meer hadden om samen te komen. Deze bijeenkomsten

vonden plaats op donderdag, vrijdag of zaterdag. Tijdens deze bijeenkomsten baden jullie en lazen jullie gedichten en de Pand-e Saleh ('Salehs Advies'). Daarnaast ging u ook naar bijeenkomsten in de huizen van andere leden. Aan het begin van de zesde maand van 1398 (eind augustus 2019) had u op donderdag een bijeenkomst bij u thuis met tien tot vijftien personen waaronder uzelf, uw broer Mo. (...) (O.V. nr.: (...) en CGVS nr.: (...)) en uw vader. Tijdens deze bijeenkomst werd er een inval gedaan door de Basij (Mobilisatie van de Onderdrukten). Tijdens deze inval zag u de vader van H. M. (...), de persoon die u verraden had en een vriend van Mo. (...). U en alle anderen werden naar de basis van de Basij gebracht. Uw vader werd na drie dagen vrijgelaten omwille van zijn hartkwaal. U werd na vijf dagen vrijgelaten, nadat u akkoord was gegaan om informatie over de Dervish door te spelen aan de autoriteiten. Mo. (...) werd na zeven dagen vrijgelaten, nadat ook hij beloofd om informatie over de Dervish door te geven aan de Basij. De dag na de vrijlating van Mo. (...) vertrokken jullie naar Dastjerd-e Sofla (dorp in Alamut-e Gharbi district, provincie Qazvin), de herkomstplaats van jullie voorouders, waar jullie zouden kijken of jullie informatie zouden doorspelen of dat jullie zouden vluchten. Het werd dit laatste. Uw familie verkocht jullie huis in Teheran en een auto om jullie reis te bekostigen. Eind mehr 1398 (midden oktober 2018), twee maanden na jullie arrestatie, reisden u en Mo. (...) van Alamut naar Urmia, waar er afgesproken werd met de smokkelaar. Jullie wachtten hier twee à drie dagen. Van hieruit vertrokken jullie vervolgens te voet naar Turkije met een groep van ongeveer vijftig mensen. Onderweg nam de smokkelaar jullie rugzak met daarin kledij, gsm's en een document van de Dervish af en smeedt deze weg omdat jullie niet snel genoeg gingen. Na anderhalve dag wandelen bereikten jullie Van (Turkije). Jullie reisden door naar Istanboel, waar jullie twaalf dagen verbleven totdat de smokkelaar jullie op een vrachtwagen zette. In Italië kropen jullie in een nieuwe vrachtwagen. De smokkelaar had gezegd dat zodra die vrachtwagen zou stoppen, jullie eruit moesten springen en dat jullie dan in een veilig land zouden zijn. Aldus verlieten jullie de vrachtwagen in België. Twee weken later, op 19 november 2019, dienden jullie in België een verzoek om internationale bescherming in. Jullie ouders wonen nog steeds in Dastjerd-e Sofla. Bij een eventuele terugkeer naar Iran vreest u in de gevangenis te belanden omwille van uw activiteiten voor de Gonabadi Dervish.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw shenasnameh (geboorteboekje); een kopie van uw kart-e melli (identiteitskaart); screenshots van een WhatsApp gesprek met uw vader waarin u hem vraagt een kopie van jullie identiteitsdocumenten door te sturen; een artikel over de arrestatie en veroordeling van Kasra Nouri, directeur van de 'Majzooban-e noor' website waarop nieuws over de Dervish wordt gepubliceerd; artikels over de algemene penibele situatie van de Dervish in Iran; een kopie van een korsinameh (Dervish gebedsdocument) waarop de hoofden van de Gonabadi dynastie en een tekst in het Farsi te zien is, als voorbeeld van het gebed waarover u het bij uw tweede persoonlijk onderhoud had; en een screenshot van een Instagrampost van B. E. (...), een Iraanse journalist in Duitsland die asiel en migratie in Europa documenteert, waarin hij het heeft over het lot van ene Am. L. (...) in Bosnië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dat aan uw broer Mo. (...) de vluchtelingenstatus wordt toegekend, doet aan deze weigeringsbeslissing ten aanzien van u geen afbreuk. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele merites te worden beoordeeld en het verzoek van uw broer bevat duidelijk dergelijke individuele elementen die geheel niet op u van toepassing zijn en waarvan u op de hoogte bent (CGVS I Mo. (...), p. 7 e.v.).

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Van een verzoeker die beweert Gonabadi Dervish geworden te zijn, kan verwacht worden dat hij gedetailleerd, consistent en coherent kan vertellen over het proces van zijn toenadering en zijn geloofspraktijk zeker gezien de Iraanse context, waar een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is en waar toetreden tot de Gonabadi Dervish in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over dit proces kunnen niet overtuigen. Vooreerst leggen u en uw broer Mo. (...) tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen af over wanneer jullie beiden Dervish geworden zijn. U verklaarde tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS op 4 juni 2021 dat Mo. (...) negen jaar ervoor

Dervish werd en sinds vijf jaar voor die datum actief deelnam (CGVS II M. (...), p. 6). Mo. (...) zelf verklaarde op 26 mei 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat hij zes jaar eerder serieus begon met zijn activiteiten als Dervish (CGVS Vragenlijst Mo. (...) vraag 3.5 ingevuld bij de DVZ op 26 mei 2020) om vervolgens op 15 februari 2021 op het CGVS te verklaren negen jaar daarvoor serieus met de Dervish te zijn begonnen (CGVS I Mo. (...), p. 6, 14-15). Hiermee geconfronteerd verklaarde Mo. (...) dat hij van in het begin altijd negen jaar zei en dat de tolk misschien een fout gemaakt had (CGVS III Mo. (...), p. 13). Het louter bevestigen van een van beide versies kan niet voldoen als rechtvaardiging, temeer hij geen opmerkingen formuleerde bij de gang van zaken op de DVZ noch vertaalproblemen ten berde bracht (CGVS I Mo. (...), p. 2). Ook over wanneer u zelf Dervish geworden bent zijn jullie tegenstrijdig. Mo. (...) verklaarde op 15 februari 2021 enerzijds dat u vijf of zes jaar eerder officieel Dervish werd en daarvoor al twee jaar actief was (CGVS I Mo. (...), p. 14) en op 4 juni 2021 anderzijds dat u tussen de zes en acht jaar voorheen officieel Dervish werd (CGVS III Mo. (...), p. 5 en 7). U daarentegen verklaarde op 26 mei 2020 bij de DVZ dat u sinds vijf jaar Dervish was geworden (CGVS Vragenlijst M. (...) vraag 3.5 ingevuld bij de DVZ op 26 mei 2020) en bij uw eerste onderhoud op het CGVS op 15 februari 2021 dat u acht jaar voordien contact legde met de Dervish en sinds vijf jaar echt actief was geworden (CGVS I M. (...), p. 7). Bij uw tweede onderhoud op het CGVS op 4 juni 2021 verklaarde u echter dat u pas drie jaar voordien echt Dervish werd (CGVS II M. (...), p. 6 en 9). Geconfronteerd met uw eigen verklaringen rechtvaardigde u dit door te zeggen dat u vijf jaar voordien contact legde, maar pas sinds drie jaar echt Dervish werd (CGVS II M. (...), p. 20). Het ontkennen van een van beide versies kan echter niet voldoen als rechtvaardiging. Voorts zijn noch u, noch Mo. (...) op de hoogte van wanneer of waarom uw vader of oudere broer A. (...) Dervish geworden zijn (CGVS III Mo. (...), p. 4; CGVS I M. (...), p. 13, CGVS II M. (...), p. 4-5.). Dat jullie zulks niet kunnen zeggen over jullie oudere broer en vader en dermate tegenstrijdige verklaringen afleggen over wanneer jullie zelf Dervish geworden zijn ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over het feit dat jullie al dan niet Dervish zijn op fundamentele wijze. Vervolgens verklaarde u dat u voordat u Dervish werd geen geloof had en dat u zelfs de islam wou verlaten (CGVS I M. (...), p. 11). Dat u verklaart dat een van de redenen die u aantrok de kennis van God was, komt bijgevolg weinig aannemelijk over. U raakte bij uw eerste onderhoud op het CGVS ook niet verder dan het weergeven van enkele algemene stellingen, zoals kennis van God, broederschap, liefde en gekant zijn tegen de velayat-e-faqih, als redenen van waarom u aangetrokken was tot de Dervish en besloot toe te treden (CGVS I M. (...), p. 12). Tijdens uw tweede onderhoud kwam u plots wel met een persoonlijk verhaal van een ongeluk waardoor u besloot Dervish te worden (CGVS II M. (...), p. 9). Geconfronteerd met het feit dat u hierover niets gezegd had tijdens uw eerste onderhoud, verklaarde u dat u de notities van uw persoonlijk onderhoud niet kon vertalen en bijgevolg niet weet of de tolk dit uitgelegd had. Bovendien duidde u een nuanceverschil tussen waarom u Dervish wou zijn en wat u overhaalde om Dervish te worden (CGVS II M. (...), p. 20). Bij het eerste onderhoud werd u echter eveneens duidelijk gevraagd wat u overhaalde om Dervish te worden, maar repte u met geen woord over voornoemd ongeluk. Bijgevolg kan deze rechtvaardiging niet voldoen. Ook over uw eerste bewuste deelname aan een viering legt u verschillende verklaringen af. Zo zegt u dat u de eerste keer samen met uw broer en vader meegegaan bent (CGVS I M. (...), p. 16), om het daaropvolgende onderhoud te verklaren dat dit enkel met uw vader was en geen van uw broers hier bij was (CGVS II M. (...), p. 13-14). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u aan verschillende vieringen deelgenomen heeft en dat Mo. (...) en uw vader er soms wel en soms niet bij waren en dat u misschien vergeten was dit een voor een te vertellen (CGVS II M. (...), p. 20). Dit kan voorgaande tegenstrijdigheid echter niet rechtvaardigen. Daarnaast worden uw beweringen verder op losse schroeven gezet aangezien u noch Mo. (...) na meerdere jaren Dervish te zijn een specifieke passage kunnen vertellen uit de Pand-e Saleh – nochtans het belangrijkste boek voor de Dervish (CGVS I Mo. (...), p. 16; CGVS I M. (...), p. 16-17). Vervolgens leggen u en Mo. (...) tegenstrijdige verklaringen af over het document dat zou moeten aantonen dat jullie Dervish zijn. Zowel over wat op dit document stond als op welke manier dit gebruikt werd zijn jullie verklaringen geenszins eensluidend. U verklaarde dat de namen van de hoofden van de Gonabadi dynastie hierop stonden, maar uw eigen naam niet en dat hier gebeden op stonden die jullie gebruikten tijdens jullie bijeenkomsten en dat jullie dit document steeds kregen bij een viering. Het was ook dit document dat u kwijtraakte toen de smokkelaar jullie rugzak wegsmeet (CGVS I M. (...), p. 4; CGVS II M. (...), p. 11-12). Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat de naam van de persoon die de eer kreeg om Dervish te worden daar wel op stond vermeld (CGVS I M. (...), p. 4). Uw broer daarentegen verklaarde iets helemaal anders over dit document. Volgens hem stonden daar de namen van de twaalf imams op, de profeet, een gebed en zijn eigen naam. Niets anders. Dat gebed werd volgens hem bovendien niet speciaal gebruikt op de Dervish bijeenkomsten. Daarenboven verklaarde hij dat u eenzelfde document had en dat het deze documenten waren die jullie kwijtraakten door de smokkelaar (CGVS III Mo. (...), p. 6-8). Het is ook hoogst opmerkelijk dat Mo. (...) aanvankelijk verklaarde dat u dit document vijf jaar geleden ontving (CGVS I Mo. (...), p. 10) om later te zeggen dat u dit tussen de zes en acht jaar geleden ontving (CGVS III Mo. (...), p. 7-8). U daarentegen verklaarde tijdens uw

eerste onderhoud dat u dit document vijf jaar geleden ontving (CGVS I Mo. (...), p. 7) om tijdens uw tweede onderhoud te verklaren dat u dit document van de Dervish al van kinds af aan had (CGVS II M. (...), p. 12). Voorgaande elementen zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling. Voorts verklaren zowel u als Mo. (...) dat men, om toe te treden tot de Gonabadi Dervish, geen enkele initiatie moet doen, geen trouw moet zweren aan de qotb ('grote meester'), niet naar een oudere van de Dervish moet gaan, geen voorwerpen moet meebrengen voor een initiatie en dat een initiatie zelfs niet bestaat bij de Dervish. Men moet gewoon naar bijeenkomsten gaan en daarna word je Dervish (CGVS I M. (...), p. 13-14; CGVS II M. (...), p. 5; CGVS I Mo. (...), p. 15-16). Echter, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd is aan uw administratief dossier blijkt dat de Gonabadi Dervish sterk de nadruk leggen op de toetreding van leden tot de gemeenschap via een initiatie in een gestandaardiseerde vorm waarbij trouw gezworen wordt aan de qotb ten aanzien van de qotb zelf of een plaatsvervangende sjeik en waarbij kandidaatleden vijf verschillende voorwerpen moeten meenemen die aspecten van de Dervish symboliseren. Dat noch u noch uw broer hiervan op de hoogte zijn en zelfs verklaren dat dergelijke initiatie niet bestaat ondermijnt finaal de geloofwaardigheid van uw toetreding tot de Gonabadi Dervish.

Bovendien leggen u en Mo. (...) nog verschillende inconsistente verklaringen af met betrekking tot de door jullie in Iran ondernomen activiteiten in het kader van jullie geloof. Zo verklaarde Mo. (...) nooit aan bijeenkomsten specifiek voor Dervish deelgenomen te hebben voordat er bij jullie thuis zulke bijeenkomsten georganiseerd werden (CGVS I Mo. (...), p. 17; CGVS III Mo. (...), p. 5 en 9). U daarentegen verklaarde dat hij wel naar bijeenkomsten voor de Dervish ging en dat u hier soms zelf bij aanwezig was (CGVS I M. (...), p. 15-16; CGVS II M. (...), p. 6-7), en dat hij nooit voor langer dan twee maanden stopte met naar bijeenkomsten te gaan (CGVS II M. (...), p. 9). Hoewel zowel u als Mo. (...) het begin van de bijeenkomsten bij jullie thuis situeren rond twee of drie jaar geleden, valt dit volgens Mo. (...) te situeren in het jaar 1395 (2016-2017) of 1396 (2017-2018) volgens de Iraanse kalender (CGVS III Mo. (...), p. 9), maar situeert u het in de tweede maand van 1397 of 1398 (april 2018 of april 2019) (CGVS II M. (...), p. 14). Over wat de reden van het opstarten van bijeenkomsten bij jullie thuis betreft, verklaarde Mo. (...) aanvankelijk dat jullie vader bijeenkomsten thuis wou organiseren omdat de gebedshuizen te ver waren om naar toe te gaan (CGVS I Mo. (...), p. 17). Later verklaarde hij dat u en uw vader samen beslisten dit te organiseren op vraag van de qotb omwille van de arrestaties op de gebedsplekken van de Dervish (CGVS III Mo. (...), p. 10). Hiermee geconfronteerd verklaarde hij dat hij hier niet echt van op de hoogte was, dit was immers de verantwoordelijkheid van u en uw vader en de belangrijkste reden was de vraag van de qotb (CGVS III Mo. (...), p. 13). Dit kan echter niet verklaren waarom Mo. (...) hier de eerste maal niets over zei. U daarentegen zei dat het uw idee was om thuis bijeenkomsten te organiseren omdat er veel gebedshuizen vernield waren en omdat de qotb gevraagd had om dit in kleinere groepen te doen (CGVS I M. (...), p. 16). Bovendien verklaarde u dat op donderdag en vrijdag de diensten doorgingen voor het avondgebed en op zaterdag voor het ochtendgebed (CGVS I M. (...), p. 15). Mo. (...) daarentegen stelde dat op donderdag en zaterdag de bijeenkomst plaatsvond voor het avondgebed en op vrijdag voor het ochtendgebed (CGVS I Mo. (...), p. 17). Daarnaast is het gezien het risico op vervolging door de autoriteiten niet aannemelijk dat er geen enkele veiligheidsmaatregel was, maar dat er wel constant nieuwe mensen over de vloer kwamen die u soms niet eens kende (CGVS I Mo. (...), p. 18; CGVS III Mo. (...), p. 10-11; CGVS I M. (...), p. 16; CGVS II M. (...), p. 15). Deze bevinding is des te treffender daar Mo. (...) aangaf dat hij voor het houden van bijeenkomsten bij jullie thuis nergens naartoe durfde te gaan uit vrees voor het regime (CGVS I Mo. (...), p. 17). Ten slotte verklaarde u dat gedurende de periode dat er bij jullie thuis bijeenkomsten georganiseerd werden, Mo. (...) ook nog deelnam aan bijeenkomsten op andere plekken, soms met u erbij (CGVS II M. (...), p. 15). Dat Mo. (...) zelf aangeeft nooit naar andere bijeenkomsten geweest te zijn in deze periode (CGVS III Mo. (...), p. 11) ondermijnt de geloofwaardigheid van uw Dervish-zijn nog verder.

Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat u Gonabadi Dervish zou zijn en de activiteiten die u hiervoor zou hebben onderhouden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u omwille van deze activiteiten voor de Dervish gekregen zou hebben. Bovendien legden u en uw broer ook in dit verband verschillende tegenstrijdige en niet aannemelijke verklaringen af. Tijdens zijn eerste onderhoud op het CGVS verklaarde Mo. (...) dat de inval tijdens jullie bijeenkomst plaatsvond op een zaterdag (CGVS I Mo. (...), p. 19-20). Bij zijn laatste onderhoud gaf hij daarentegen aan dat de inval op een donderdag gebeurde (CGVS III Mo. (...), p. 11). Hiermee geconfronteerd verklaarde hij dit niet goed te weten en dat er een hoge kans was dat dit een donderdag was (CGVS III Mo. (...), p. 13). Tevens situeerde u de inval van de autoriteiten op jullie bijeenkomst halverwege jullie bijeenkomst (CGVS I M. (...), p. 18), daar waar uw broer stelde dat het gebeurde voordat de bijeenkomst van start ging (CGVS III Mo. (...), p. 11). Daarnaast verklaarde u dat de vader van H. (...) aanwezig was bij de inval en dat zowel u, Mo. (...) als jullie vader de vader van H. (...) gezien hebben (CGVS I M. (...), p. 19). Mo. (...) daarentegen verklaarde dat hij niets en niemand kon zien omdat hij geblinddoekt was en dat hij pas nadien van jullie vader gehoord heeft dat de vader van H. (...) hen verklikt had. Hij weet bovendien niet hoe jullie

vader dat te weten gekomen is (CGVS I Mo. (...), p. 19-21). Dat H. (...) de reden is dat er een inval is geweest bij jullie is ook niet aannemelijk. Het is immers niet geloofwaardig dat Mo. (...) hem überhaupt uitgenodigd zou hebben om deel te nemen aan de bijeenkomsten. Mo. (...) vreesde immers het regime van Iran en ging daarom niet naar andere bijeenkomsten (CGVS I Mo. (...), p. 17). Hij was eveneens al een tien- à vijftiental jaar op de hoogte van de geruchten dat de vader van H. (...) bij de Basij zat (CGVS III Mo. (...), p. 12). Het houdt tevens geen steek dat u H. (...) slechts op één bijeenkomst gezien heeft, degene waarbij er een inval plaatsvond (CGVS II M. (...), p. 17). Immers, volgens Mo. (...) kwam H. (...) al één à twee jaar regelmatig naar de bijeenkomsten, vaak meerdere keren per week (CGVS III Mo. (...), p. 12). Het is bovendien uiterst merkwaardig dat u verklaarde dat jullie elkaar tijdens de bijeenkomsten enkel met voornamen aanspraken en dat u daarom de achternamen niet kent (CGVS I M. (...), p. 15), maar dat Mo. (...) van twee van de drie gearresteerden wel een achternaam kent (CGVS I Mo. (...), p. 20). Voorts verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat Mo. (...) de dag na u vrijkwam (CGVS I M. (...), p. 18). De daaropvolgende keer zei u echter dat Mo. (...) twee dagen na u vrijkwam (CGVS II M. (...), p. 17-18). Hiermee geconfronteerd rechtvaardigde u dit door te zeggen dat alles maar een schatting was en u een datum gaf omdat dit aan u gevraagd werd (CGVS II M. (...), p. 21). Er mag echter van u verwacht worden dat u precies op de hoogte bent van het feit of uw broer – met wie u nota bene samen gevlucht bent en samen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend – de dag dan wel twee dagen na u vrijkwam. Volledigheidshalve kan erop gewezen worden dat u niet op de hoogte bent van het lot van de overige gearresteerden. Dat uw vader niet houdt van mensen op te bellen en de situatie op te volgen omdat hij bang is en u wegens stress niet aan uw familie aan moederskant gevraagd heeft hoe het met de andere gearresteerde Dervish verlopen is (CGVS II M. (...), p. 19), is geen voldoende rechtvaardiging voor het nauwelijks ondernemen van pogingen om u op de hoogte te brengen van de situatie van de andere gearresteerde Dervish. Van een verzoeker om internationale bescherming kan en mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze een reële inspanning levert om zich in detail op de hoogte te stellen van zijn situatie en problemen.

Gelet op alles wat voorafgaat, kan geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen in Iran toetgetreden te zijn tot de Dervish, noch aan de problemen die u met de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw toetreding tot de Dervish ondervonden zou hebben.

Dat u en Mo. (...) hier in België geen enkele activiteit onderhouden voor jullie geloof als Dervish, noch fysiek, noch op sociale media, versterkt bijkomend de ongeloofwaardigheid van uw Dervish-relaas. Dat jullie hier nog geen andere Dervish kennen, de wet hier niet kennen, jullie nog met sociale media moeten leren werken, alsook omdat het door de coronasituatie momenteel moeilijk is, voldoet niet als rechtvaardiging. U onderhoudt immers ook geen activiteiten samen met uw broer, volgt hier geen Dervish gebruiken en leest hier geen Pand-e Saleh of andere gedichten (CGVS I Mo. (...), p. 18-19; CGVS III Mo. (...), p. 13; CGVS I M. (...), p. 17; CGVS II M. (...), p. 20), wat jullie nochtans op eigen houtje zouden kunnen doen.

Dat u en Mo. (...) wel enige kennis over de Dervish Gonabadi bezitten kan op bovenstaande bevindingen geen ander licht werpen, daar uit niets onomstotelijk blijkt in welke omstandigheden en op welke wijze jullie deze kennis hebben verworven.

Volledigheidshalve wijst het Commissariaat-generaal er nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

De informatie waarop het CGVS zich baseert, is in kopie als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit, alsook de algemene situatie voor de Gonabadi Dervish in Iran, waaronder de veroordeling van K. N. (...), staan hier op zich niet ter discussie. De kopie van een korsinameh zegt evenmin iets over uw persoonlijk (vervolgings)relaas, temeer deze gewoon van het internet gedownload kan worden, zoals u zelf aangaf (CGVS II M. (...), p. 13). De Instagrampost van B. E. (...) heeft geen betrekking op uzelf.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het "verbod van willekeur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De Raad merkt verder op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 57/6 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Volgens haar verklaringen vreest verzoekende partij bij een terugkeer naar Iran in de gevangenis te belanden omwille van haar activiteiten voor de Gonabadi Dervish (notities CGVS M. d.d. 15/02/2021, p. 17-19).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de verklaring van verzoekende partij dat zij Gonabadi Dervish zou zijn en de activiteiten die zij hiervoor zou hebben onderhouden, noch aan de problemen die zij dientengevolge zou hebben gekend in Iran. In het bijzonder wordt er door de commissaris-generaal op gewezen dat de verklaringen van verzoekende partij en haar broer Mo. tegenstrijdig zijn alsook onaannemelijkheden bevatten en dit wat betreft (i) het proces van verzoekende partij om Gonabadi Dervish te worden, (ii) het document dat zou moeten aantonen dat zij Dervish zijn; (iii) de wijze waarop men toetreedt tot de Gonabadi Dervish; (iv) de door hun in Iran ondernomen activiteiten in het kader van hun geloof, en (v) de problemen die zij omwille van deze activiteiten voor de Dervish gekregen zouden hebben.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen afdoende argumenten bijbrengt die van aard zijn bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.7. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de verschillende motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoekende partij oppert dat geen rekening gehouden werd met het feit dat zij verward en ernstig getraumatiseerd is, stelt de Raad evenwel vast dat zulks noch uit de stukken in het administratief dossier noch uit de eerdere verklaringen van verzoekende partij blijkt. Bij het invullen van de vragenlijst "*bijzondere procedure noden*" bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 mei 2020 gaf verzoekende partij daarentegen aan dat er geen elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van haar relaas of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (administratief dossier, stuk 5, deel 7 "*Deel DVZ*", DVZ-vragenlijst "*bijzondere procedure noden*"). Ook uit de notities van de beide persoonlijke onderhouden blijkt op geen enkele wijze dat verzoekende partij niet in staat zou zijn afdoende verklaringen af te leggen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Immers kenden de persoonlijke onderhouden een normaal verloop, zonder ernstige problemen, en bleek verzoekende partij er in staat de gestelde vragen op een coherente manier te beantwoorden. Noch door verzoekende partij, noch door de aanwezige advocaat werd opgemerkt dat verzoekende partij verward en ernstig getraumatiseerd is. Enkel op het einde van haar tweede persoonlijk onderhoud merkte verzoekende partij plots op dat haar mentale toestand niet goed is en dat zij hierdoor problemen kent met data (notities CGVS M. d.d. 04/06/2021, p. 21). Evenwel dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geheel nalaat enig medisch attest bij te brengen inzake haar beweerde mentale problemen, laat staan dat zij aantoonde dat zij dientengevolge niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Voorts betoogt verzoekende partij dat zij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat zij "*niet van alles en van elk detail*" op de hoogte kan zijn. Zij heeft in de mate van het mogelijke geantwoord op de gestelde vragen, maar uiteraard wist zij niet alles en kan zij niet alles weten. Evenmin kan van haar worden verwacht dat zij alle elementen die zij aanvoert kan bewijzen. Verzoekende partij benadrukt dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden, en hekelt dan ook dat haar verklaringen zomaar ééenzijdig worden afgewezen als zijnde ongeloofwaardig. Ten slotte lijkt zij nog te menen dat de vaststellingen in de bestreden beslissing betrekking hebben op "*kleine details*" die niet van doorslaggevend belang zijn. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat van verzoekende partij verwacht wordt dat zij van "*alles*" op de hoogte zou zijn en/of dat zij alle elementen die zij aanvoert kan bewijzen. Verder dient benadrukt te worden dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden betrekking hebben op essentiële aspecten van het voorgehouden asielrelaas, *i.e.* haar toetreding tot de Gonabadi Dervish, haar activiteiten in dit verband en de problemen die zij omwille hiervan zou hebben ondervonden, en aldus geenszins "*details*" betreffen. Redelijkervijze kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij over deze kernelementen van haar asielrelaas, omwille waarvan zij stelt haar land van herkomst te zijn ontvlucht, overtuigende en eenduidige verklaringen kan afleggen, *quod non*. Desbetreffende bevindingen, die verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegt of verklaart, ondergraven dan ook wel degelijk op ernstige wijze het door haar voorgehouden asielrelaas.

Waar verzoekende partij verder opwerpt dat "*de aanhang bij de Derwish niet (veronderstelt) dat men boekenwijsheid van meedelen*", acht de Raad het evenwel niet kennelijk onredelijk om te verwachten dat

verzoekende partij en haar broer Mo., na meerdere jaren Dervish te zijn, een specifieke passage zouden kunnen vertellen uit de Pand-e Saleh, het belangrijkste boek voor de Dervish. Uit hun verklaringen blijkt immers dat zij dit boek lazen tijdens de bijeenkomsten die bij hun thuis werden georganiseerd (notities CGVS M. d.d. 15/02/2021, p. 16; notities CGVS Mo. d.d. 15/02/2021, p. 14). Dat zij vervolgens geen enkele concrete passage uit het boek kunnen vertellen (zie notities CGVS M. d.d. 15/02/2021, p. 16; notities CGVS Mo. d.d. 15/02/2021, p. 16), is dan ook allerm minst ernstig.

Wat nog de opmerking van verzoekende partij betreft dat de andersluidende verklaringen van haar broer haar niet ten laste kunnen worden gelegd, merkt de Raad evenwel op dat van broers die, steunend op hetzelfde asielrelaas, hun land van herkomst zijn ontvlucht uit vrees voor hun vrijheid of hun leven, kan worden verwacht dat zij de feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht op een eenduidige en geloofwaardige manier kunnen weergeven. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij of zij normaliter bij machte moet zijn een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen met betrekking tot de kern van het asielrelaas (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816). *In casu* kon verwerende partij terecht overgaan tot de vergelijking van de verklaringen van zij die beweren hetzelfde lot te hebben gedeeld teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt en de waarachtigheid van het relaas na te gaan.

Dat inzake haar broer een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus werd genomen, doet geen enkele afbreuk aan het hierboven vastgestelde ongeloofwaardige karakter van hun toetreding tot de Gonabadi Dervish, hun activiteiten in dit verband en de problemen die zij omwille hiervan zouden hebben gekend in Iran. In tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, kan uit de erkenning van haar broer als vluchteling niet worden afgeleid dat aan deze elementen enig geloof wordt gehecht. Immers wordt in de bestreden beslissing dienaangaande op goede gronden opgemerkt dat het verzoek van haar broer individuele elementen bevat die geheel niet op verzoekende partij van toepassing zijn en waarvan verzoekende partij op de hoogte is (zie notities CGVS Mo. d.d. 15/04/2021, p. 5 e.v. (administratief dossier, stuk 4, map landeninformatie, deel 6)). Uit niets blijkt dat verzoekende partij omwille van deze individuele elementen aangehaald door haar broer, die losstaan van hun beweerde toetreding tot de Gonabadi Dervish, persoonlijk een vrees koestert bij een terugkeer naar Iran. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de erkenning van haar broer als vluchteling teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij meent dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (opgeheven bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS 11 juli 2018) en thans geregeld in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet) werd geschonden, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door haar neergelegde documenten. De Raad verwijst in dit verband nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.12., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.9. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit

hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 4 en stuk 5 (deel 5 'map documenten')), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal d.d. 15 februari 2021 en 4 juni 2021 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13 Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT